

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทย สมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

The development of problem-based Learning activities on the development of Thai history in the Rattanakosin in Matthayom sueksa 3 Students

ชฎาพร จันทนา¹ และอรุณ ชูยกระเดื่อง²

Chadaporn Janthana¹ and Arun Suikraduang²

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม^{1,2}

Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University^{1,2}

Corresponding author, E-mail: may.armmy06@gmail.com¹, arun.suikraduang@gmail.com²

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์ จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 35 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการพัฒนาการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ได้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน ผลการประเมินได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.70 - 4.88 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.7638 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ประวัติศาสตร์ไทย

ABSTRACT

The research subject on the development of problem-based learning activities on the development of Thai history in the Rattanakosin in Matthayom sueksa 3, the sample group included 35 students of Matthayom sueksa 3/6 of Kosum Wittayasan School in the second semester of the academic year 2021, 1 classroom, obtained by Cluster Random Sampling. The research instrument consisted of 10 plans, the Achievement test, and the learning satisfaction evaluation form. The research statistical tools used was percentage, mean, standard deviation and t-test Dependent.

The research results were as follows ; 1) develop a learning activity of problem-based of 10 learning management plans were obtained. The evaluation results of the suitability were averaged from 4.70 - 4.88, of which the assessment results were appropriate at the highest level. 2) The effectiveness indices of problem-based learning activities on the development of Thai history in the Rattanakosin in Matthayom sueksa 3 were 0.7638. 3) The students who development of problem-based learning activities on the development of Thai history in the Rattanakosin had higher learning achievement after learning than before learning at the .05 level of significance. and 4) The students' level of satisfaction toward problem-based learning activities on the development of Thai history in the Rattanakosin was highest level.

Keywords: problem-based learning, activities achievement, Thai history

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 22 ระบุว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ” ซึ่งการจัดการเรียนสอนนั้นจะต้องมีทั้งในและนอกห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้มาตรฐานตามที่หลักสูตรกำหนดและผู้เรียนต้องสามารถสร้างความรู้ในตนเองได้ เมื่อพบเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่แปลกใหม่ เพื่อเป็นการตอบสนองเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ และนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศในการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม และให้ผู้สอนมีบทบาทในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ กระตุ้นและนำช่วยเหลือให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถพัฒนาตนเอง และแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในสังคมได้ตลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 5)

ปัญหาการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม พบว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภายในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมส่วนใหญ่เป็นการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบบรรยายโดยครูผู้สอนเพียงอย่างเดียว ไม่มีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายจึงส่งผลให้ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน และส่งผลให้ผลการเรียนตกต่ำในที่สุด (สัมภาษณ์บุคลากรกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมโรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์) นอกจากนี้รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ในปีการศึกษา 2562 ยังพบว่าการเปรียบเทียบการประเมินระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 35.83 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน โดยปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ที่ต่ำเหล่านี้น่าจะมีที่มาจากหลายสาเหตุ เช่น ในด้านเนื้อหาที่มีมากเกินไป ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการสอนไม่เพียงพอและไม่เหมาะสมต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ส่วนด้านผู้สอนและผู้เรียน เนื่องจากเนื้อหาการเรียนที่มีมาก ผู้เรียนจึงได้รับความรู้ไม่เพียงพอ จึงส่งผลให้การเรียนการสอนมีปัญหา และส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนที่ต่ำลง (โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์, 2562, น. 43) ซึ่งสอดคล้องกับรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน O-NET ในปี 2559 ที่พบว่า คะแนนเฉลี่ยในวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั่วประเทศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 49.00 คะแนน ถือว่าอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน, 2559, ออนไลน์)

แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เผชิญหน้ากับปัญหาด้วยตนเอง จะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิดหลายรูปแบบ เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ และเมื่อผู้เรียนเป็นผู้ที่สามารถคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหาในเรื่องราวต่าง ๆ ได้ ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานถือว่าเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับวิชาในสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเป็นอย่างมาก เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกคิด ฝึกปฏิบัติ ฝึกแก้ไขปัญหาจากสถานการณ์จริงที่ใช้ในการเรียนการสอน ซึ่ง ทิศนา ข้ามมณี (2553, น. 137) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานไว้ว่าเป็นการจัดสภาพการณ์ของการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นเครื่องมือในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย โดยที่ผู้สอนอาจนำผู้เรียนไปเผชิญสถานการณ์ หรือปัญหาจริง หรือผู้สอนอาจจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนเผชิญปัญหา และฝึกกระบวนการคิดขั้นพื้นฐานร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในปัญหานั้นอย่างชัดเจน ได้เห็นทางเลือกและวิธีการที่หลากหลายใน

การแก้ปัญหา รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ เกิดทักษะ กระบวนการคิด และกระบวนการแก้ปัญหาต่าง ๆ

จากปัญหาเบื้องต้นผู้วิจัยเห็นว่า แนวทางที่จะช่วยในการพัฒนาการเรียนการสอนในวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระประวัติศาสตร์ คือการจัดการเรียนการสอนที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ทั้งด้านเนื้อหาความรู้ กระบวนการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ และแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง คือ การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้สร้างขึ้นมาจากคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ ทยุ่ความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และรูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานยังเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมพัฒนาการให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้เองได้ นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และเป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ และเป็นนวัตกรรมสำคัญที่จะพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนกับหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจต่อการเรียน

2. เนื้อหาใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้การวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ เนื้อหาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์ จากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน จำนวน 10 แผน 10 ชั่วโมง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 8 ห้องเรียน ทั้งหมด 283 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 35 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม มีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

ขั้นที่ 1 แบ่งกลุ่มนักเรียนตามห้องเรียนได้ 8 กลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มคละความสามารถ

ขั้นที่ 2 กลุ่มห้องเรียนมา 1 ห้อง โดยวิธีจับสลากได้นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 จึงนำมาสู่กลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสอน
แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน
เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 แผน (10 ชั่วโมง)
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา
ประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัย
รัตนโกสินทร์ แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน แบบมาตราประมาณค่า
5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุญาตจากคณะครุศาสตร์ไปยังผู้อำนวยการ
โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บ
รวบรวมข้อมูล
2. ชี้แจงกิจกรรมการเรียนการสอนกับนักเรียนที่เป็น
กลุ่มตัวอย่าง
3. ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและ
วัฒนธรรม เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 ข้อ เพื่อทดสอบความรู้เดิม
4. จัดกิจกรรมตามแผนที่กำหนดไว้ จำนวน 10 แผน
10 ชั่วโมง ใช้เวลา 12 วันในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ช่วงวันที่
15 ธันวาคม 2564-20 มกราคม 2565
5. ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัด
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของ
นักเรียน หลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหา
เป็นฐาน เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหา
เป็นฐานจำนวน 10 แผน 10 ชั่วโมง
2. วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้
แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัย
รัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สูตร E.I
3. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัย
รัตนโกสินทร์ โดยใช้สูตร t-test Dependent Samples
4. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดแปลผลคะแนนตามลำดับความพึงพอใจ
5 ระดับ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหา
เป็นฐาน เรื่อง พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน
จำนวน 10 แผน แต่ละแผนประกอบด้วย เนื้อหาสาระ กิจกรรม
จุดประสงค์ มาตรฐาน ตัวชี้วัดและขั้นตอนการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ซึ่งผลจากแบบประเมินความเหมาะสม
ของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้แบบ
ใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทย
สมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนการสอนที่	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1	4.72	0.31	มากที่สุด
2	4.76	0.33	มากที่สุด
3	4.82	0.24	มากที่สุด

(ต่อ)

(ต่อ)

แผนการสอนที่	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
4	4.88	0.22	มากที่สุด
5	4.84	0.30	มากที่สุด
6	4.78	0.39	มากที่สุด
7	4.72	0.37	มากที่สุด
8	4.70	0.35	มากที่สุด
9	4.70	0.23	มากที่สุด
10	4.72	0.24	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน มีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุดทุกแผน โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.70-4.88 ซึ่งสามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน มาทำการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จำนวนนักเรียน	รวมคะแนนทั้งหมด (30X35)	คะแนนที่ได้		ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	
35	1,050	487	917	0.7638

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.7638 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 76.38

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน

ก่อนทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบการแจกแจงข้อมูลพบว่ามีการแจกแจงแบบปกติ ($K_s = 0.129$, $\text{sig} = 0.151$) จึงทำการทดสอบโดยใช้สถิติ t-test Dependent และผลของการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การจัดการเรียนรู้	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	df	t	sig
ก่อนเรียน	35	30	13.91	2.71	34	29.590	.000*
หลังเรียน	35	30	26.20	2.81			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
1	ชอบเนื้อหาวิชาที่เรียน	4.74	0.44	มากที่สุด
2	พอใจที่จะศึกษา เรียนรู้เนื้อหาที่ เรียน	4.69	0.47	มากที่สุด
3	เนื้อหาวิชาที่เรียนเพราะมีความ น่าสนใจ	4.43	0.50	มาก
4	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้อง เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	4.77	0.43	มากที่สุด
5	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ ทำงานเป็นกลุ่ม และแลกเปลี่ยน เรียนรู้ ยอมรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่น	4.89	0.32	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ ผู้เรียนรู้จักคิด และตัดสินใจ	4.91	0.28	มากที่สุด
7	สื่อการสอนทันสมัย เหมาะสม กับเนื้อหาวิชา	4.83	0.38	มากที่สุด
8	ใบกิจกรรม มีความเหมาะสม ชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่ยากเกินไป	4.89	0.32	มากที่สุด
9	ใบความรู้ มีความเหมาะสม ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.77	0.43	มากที่สุด
10	ฉันพอใจที่ได้ทราบเกณฑ์การ ประเมินล่วงหน้า	4.77	0.43	มากที่สุด
11	ครูประเมินผลการเรียนรู้อย่าง ยุติธรรม	4.89	0.32	มากที่สุด
12	มีส่วนร่วมในการประเมินผลการ เรียนรู้	4.86	0.36	มากที่สุด
13	ฉันพอใจที่ได้รับความรู้ และได้ แบ่งปันความรู้	4.91	0.28	มากที่สุด
14	ฉันมีความสุขกับการเรียนวิชานี้	4.89	0.32	มากที่สุด
15	ฉันพอใจที่สามารถนำความรู้ไป ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน	4.40	0.50	มาก
รวม		4.78	0.11	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.78$, S.D.=0.11) เมื่อพิจารณา

เป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 6,13 ($\bar{X}=4.91$, S.D.= 0.28) โดยลำดับที่สอง คือข้อ 5,8,11,14 ($\bar{X}=4.89$, S.D.= 0.32) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือข้อ 15 ($\bar{X}=4.40$, S.D.=0.50)

สรุปผลและอภิปรายผล

1. ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน พบว่าได้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผนแต่ละแผน ประกอบด้วย เนื้อหาสาระ กิจกรรม จุดประสงค์ มาตรฐาน ตัวชี้วัด และขั้นตอนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ผลการประเมินความเหมาะสมได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.70 ถึง 4.88 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มีกระบวนการในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีการศึกษาหลักสูตร สถานศึกษาของโรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ศึกษาแนวทางการพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน หลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนของการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน มีการกำหนดรูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และจัดทำโดยคำนึงถึงความสอดคล้องของเนื้อหา สาระการเรียนรู้ กิจกรรม จุดประสงค์การเรียนรู้ มาตรฐาน ตัวชี้วัด และมีการกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยดำเนินการประยุกต์ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อให้เหมาะสมกับเวลาในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งได้นำจุดเด่นของการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานที่ส่งเสริมกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม การสร้างความสามัคคีให้แก่ผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และกระตุ้นให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการทำงานพัฒนาและช่วยเหลือตนเอง เพื่อไม่ให้เป็นการของเพื่อนในกลุ่ม ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฤติรัตน์ แป้งหอม (2558, น. 278) ศึกษาการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องปรากฏการณ์ทางภูมิศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียนดาราสุมทรา จำนวน 50 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องปรากฏการณ์ทางภูมิศาสตร์ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา แบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และแบบวัดเจตคติต่อวิชาสังคมศึกษา ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test Dependent) การวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องปรากฏการณ์ทางภูมิศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน (E1/E2) เท่ากับ 83.20/81.27 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาสังคมศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน หลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน หลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) เจตคติต่อวิชาสังคมศึกษาหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีเจตคติในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

2. ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.7638 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานมีจุดเด่น คือ การส่งเสริมกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม การสร้างความสามัคคีให้แก่ผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และกระตุ้นให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการทำงานพัฒนาและช่วยเหลือตนเอง เพื่อไม่ให้เป็นภาระของเพื่อนในกลุ่ม และเมื่อผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้รู้จักวิเคราะห์และแก้ปัญหามาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนกำหนดขึ้น โดยมีครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำและกระตุ้นให้นักเรียนคิดหาแนวทางที่ใช้แก้ปัญหามา และวิเคราะห์ข้อเท็จจริงของปัญหานั้น ๆ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้มากกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยะราช วรสวัสดิ์ (2562, น. 68) ได้ศึกษาการพัฒนา

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องวิเคราะห์ประเด็นสำคัญในประวัติศาสตร์ไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ เท่ากับ 0.7160 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 71.60

3. ผลการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความตื่นตัว กระตือรือร้น ให้ความสนใจ และพยายามทำความเข้าใจปัญหา อีกทั้งกิจกรรมยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ ด้วยตัวเองได้อย่างหลากหลาย จึงทำให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์และความเข้าใจปัญหาได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน เช่น การแก้ปัญหา การสื่อสารและการทำงานเป็นทีม ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม การวางแผนในการเรียนรู้ตัวเองร่วมกับผู้อื่นในกลุ่มและการสื่อสารกับบุคคลอื่น ผู้เรียนเกิดทักษะการสังเคราะห์ข้อมูลจากการคิดวิเคราะห์จากการทำใบกิจกรรมในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ทำให้เกิดพัฒนาการด้านการแก้ปัญหาเพิ่มขึ้น นอกจากนั้นนักเรียนยังเกิดทักษะการนำเสนอผลงานจากการออกมารายงานผลการเรียนรู้ของงานกลุ่มพร้อมทั้งฝึกฝนการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นจากการร่วมกันอภิปรายผลและฟังการรายงานของแต่ละกลุ่มในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ บุญจวรรณ หุตยัสสิริรัตน์ (2563, น. 157) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ที่ไม่ใช่ปัญหาเป็นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพงษ์ธร ทองแสน (2562, น. 145) ศึกษาพัฒนาการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง

บทบาทและหน้าที่ของเยาวชนที่มีต่อสังคมและประเทศชาติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง บทบาทและหน้าที่ของเยาวชนที่มีต่อสังคมและประเทศชาติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่องพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ไทย สมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานทำให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ ได้ฝึกทักษะการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่ครูผู้สอนกำหนดให้ด้วยตนเอง โดยมีการกระตุ้นจากครูผู้สอนที่คอยกระตุ้นการหาคำตอบ การตั้งคำถามต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการตั้งคำถามจากปัญหา ได้เรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อตอบคำถามต่าง ๆ ที่ตนเองไม่รู้ รู้จักการสรุป การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เห็นข้อดี ข้อเสีย และข้อแตกต่าง ซึ่งในการแสวงหาข้อมูลมีการให้อิสระแก่ผู้เรียนในการสืบค้น เพื่อให้สอดคล้องกับธรรมชาติและความต้องการที่แตกต่างกันของผู้เรียน ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ชิริภักดิ์ นิตยกุลเศรษฐ์ (2563, น. 1-11) ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง ประเด็นสำคัญทางประวัติศาสตร์ไทย กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง ประเด็นสำคัญทางประวัติศาสตร์ไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และปิยราช วรสวัสดิ์ (2562, น. 70) ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง วิเคราะห์ประเด็นสำคัญในประวัติศาสตร์ไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องวิเคราะห์ประเด็นสำคัญในประวัติศาสตร์ไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรนำการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไปประยุกต์ใช้กับรายสังคมศึกษาในเนื้อหาสาระอื่น ๆ หรือเนื้อหาสาระในวิชาอื่น ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการกระบวนความคิดที่หลากหลาย ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีกระบวนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รู้จักการตั้งคำถาม การคิด การมองปัญหา และมีทักษะการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ข้อมูล และการแก้ปัญหาที่เป็นระบบมากยิ่งขึ้น

1.2 การนำจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไปเพื่อพัฒนาการจัดการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ควรคำนึงถึงเวลาในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม เนื่องจากในการจัดการเรียนการสอนแต่ละชั่วโมงมีเวลาที่จำกัดและอาจมีกิจกรรมอื่น ๆ เข้ามาแทรกในระหว่างช่วงที่จัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนจึงต้องมีการวางแผนและเตรียมการเป็นในการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างดี เพราะถ้าหากมีการวางแผนและจัดสรรเวลาในการจัดการเรียนการสอนที่ดี แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานนี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนาผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานโดยนำทักษะด้านต่าง ๆ เช่นทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หรือทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ เข้ามาศึกษาเพิ่มเติมจากที่ผู้วิจัยศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของผู้เรียนต่อไป

2.2 ควรมีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยการปรับใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่น เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนให้หลากหลายมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร. อรุณ ชูยกระเดื่อง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมชนผู้สนใจการศึกษาระดับประถมศึกษาไทย จำกัด.
- ฤทธิรัตน์ แป้งหอม. (2559). การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง ปรากฏการณ์ทางภูมิศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 18, 278-293.
- ทิศนา ขัมมณี. (2553). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ธีรภัทร์ นิตยกุลเศรษฐ์. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง ประเด็นสำคัญทางประวัติศาสตร์ไทย กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, 2(14), พฤษภาคม-สิงหาคม.
- เบญจวรรณ หุทัยสิริรัตน์. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษา และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทิวศิลาภิเษก บางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร. วารสารสุโขทัยธรรมาธิราช มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 10, 157-171.
- ปิยะราช วรสวัสดิ์. (2562). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง วิเคราะห์ประเด็นสำคัญในประวัติศาสตร์ไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต) มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พงษ์ธร ทองแสน. (2563). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง บทบาทและหน้าที่ของเยาวชนที่มีต่อสังคมและประเทศชาติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา, 7(12).